

Namen izbiranja najuspešnejših je jasen; širši javnosti predstaviti dosežke alpinistov v zgoščeni obliki. Obenem pa je to prilika, da se vzponi opravljani med letom, ki so deležni različne medijske pozornosti, ovrednotijo iz istega zornega kota in se vsaj približno postavijo drug ob drugega. Ocenjevanje alpinističnih vzponov in medsebojno primerjanje je silno nevhvaležen posel in to ve vsak, ki je to poizkusil, pa če je primerjal in vrednotil samo svoje, pogosto zelo različne, vzpone. To nalogo opraviti objektivno in kar se da nepristransko pa je prava umetnost. Podobno kot pri zadnjem izboru, se je tega lotila skupina alpinistov, ki jih je imenovala Komisija za alpinizem. V to skupino smo skušali zajeti starost in modrost, bogate izkušnje, poznavanje domačega in svetovnega alpinizma, kratka imena slovenskega alpinizma, ki nekaj pomenijo in pa tudi take, ki nekaj vedo o lokalnih scenah, kamor včasih pricurajo pomembne podrobnosti o opravljenih vzponih. Naš izbor nikakor ni absolutna resnica in upam, da se tega vsi zavedamo. Izbor je samo najboljši približek, za katerega smo se potrudili po najboljših močeh. Skupino smo sestavljali: Anton Škarja (KOTG), Andrej Štremfelj (KA), Tomo Česen, Tadej Debevč, Urban Golob, Tomaž Jakofčič, Peter Mežnar in Milan Romih. Pri izboru najuspešnejše alpinistke smo se le težko odločili med podobno zahtevnimi vzponi različnih

vrst. Nastala pa je prijetna težava saj so bili vzponi dveh perspektivnih alpinistov precej izstopajočih. Tako se je prvič zgodilo da je alpinist nominiran med perspektivnimi bil najuspešnejši tudi v absolutni kategoriji. Bilo je sicer nekaj dilem ali pretehtajo številni odlični vzponi ali mogoče zgolj eden res izreden vzpon. A na koncu so vsi najuspešnejši dobili zelo prepričljivo večino glasov. Podobnokotlanibomotudiletospolegnajuspešnejših, podelili priznanja še tistim posameznikom, ki so po našem mnenju s posameznimi vrhunskimi vzponi pomembno zaznamovali preteklo leto. Za konec želim vsem nagradencem in nominirancem da bi v letošnjem letu presegli lanske dosežke in se vedno varno vrnili v dolino.

Načelnik KA
Andrej Štremfelj

Ocena leta 2009

Pisati oceno sezone 2009 je po eni plati veselje po drugi pa velik napor. Pa bom začel najprej s tistim drugim. Zdi se mi da se že leta ponavljam, ko govorim, da imajo vse niti bogate alpinistične tradicije v rokah odseki. Če se tam dela v redu, bodo tudi kasneje, ob podpori KA in KOTG, perspektivni alpinisti našli svojo pot do največjih dosežkov. Če tam škripa je ves napor osrednje organizacije zaman. Še prevečkrat se dogaja, da na odsekih ni prave klime za vzgojo vrhunskih alpinistov. Pa čeprav so letos vsej alpinistični javnosti največ veselja prinesli prav vzponi perspektivnih fantov. In tega si vsi želimo še več, zato se velja malo potruditi. Saj je prav dokončna uveljavitev kar nekaj mladih alpinistov eden največjih razlogov za zadovoljstvo z letošnjo sezono.

Če se je lani zgodilo kar nekaj novosti pri delovanju KA, je bilo v letu 2009 glede pomembnih sprememb zatišje. Področje vzgoje in izobraževanja je prevzel Tomo Česen.

Stalnica mednarodnih sodelovanj sta postali srečanja BMC ter mednarodno srečanje lednih plezalcev v Fernelu. V letu 2009 smo vrnili obisk Poljakom v Tatrah v okviru izmenjave s poljskimi alpinisti, ki so leta 2008 prišli k nam. Čeprav razmere niso bile najbolj ugodne, so alpinisti preplezali lepo število zahtevnih lednih in kombiniranih smeri. Tabor za

mlade alpiniste v Chamonixu je bil ponovno izveden in je ob dobrem vremenu postregel z nekaj dobrimi vzponi. Gre za eno najboljše sprejetih akcij KA in v bodoče bo potrebno ponovno poskusiti še z drugimi tabori za mlade, ki v preteklosti niso bili dobro sprejeti.

Ponovno so slovenski alpinisti zaznamovali dogajanje nad Chamonixom. Najprej je bila takoj po novem letu opravljena 3. prosta ponovitev Severnega ozebnika (VI, 6+, M8, 700 m) v Druju (Luka Krajnc s soplezalcem). Proti koncu zime pa še 2. prosta ponovitev No Sieste (VI+, M8, A15, 1100 m) v Grandess Jorasses (Andrej Grmovšek-Marko Lukič). Vzpon bi po vseh pravih vrednotenja dosežkov moral biti z zlatimi črkami zapisan v zgodovino slovenskega alpinizma. Od pomembnejših zimskih vzponih velja omeniti še ponovitev smeri AC/DC v Mlinarci in pa plasti ponovitev ene najtežjih večraztežajnih kombiniranih smeri Illuminati (M11, WI6+, 170 m).

Zima je bila zelo bogata s snegom, kar je prenekateremu alpinistu prekrizalo načrte za zimske vzpone, a smučarjem je postregla s spusti, ki jih že dolgo nismo vajeni. Težko bi glede na nivo prejšnjih let izpostavljali moške predstavnike a gotovo sta ženska spusta po Marinellijevem (V, S5, 2500 m) in Pallavicinijevem ozebniku (V, S5, 700 m) dobra dosežka.

Poletno vplezavanje se je začelo s precej odmevnimi ponovitvami smeri Življenje (VIII, 250 m), Tango vertikal (VIII, 250 m) in Mjesečina (7c+, 350 m).

Smer Obraz sfinge (IX) v Triglavu je očitno dobila prvenec med mejniki za odlične proste plezalce (Blagus, Koren – slednji samo Obraz), saj z vzponom iz vzhodja predstavlja eno daljših in tehnično bolj zahtevnih tur pri nas. A to je le za uvod, saj so si proste ponovitve mladih alpinistov sledile kot po tekočem traku. Najprej pri nas Orlovska smer (-VIII) in Mali princ (-IX) v Golarjevi peči, Joška je njen svet (7b+) v Skuti, Peklenska cedevita (VIII+/-IX) v Rzeniku... pa do prvenstvene Via Montura (VIII, 450 m) v Travniku in Smeri norcev (XI+/-X, 350 m) v Šitah. Glavni akterji omenjenih vzponov so bili mladi alpinisti: Krišelj, zlasti pa Kranjc in Lindič. V spomin na prijatelja je v Triglavu nastala nova in zahtevna Spominska smer Mihe Valiča (VIII+/-VI-VII, 650 m).

Podobno velja za Dolomite. Le da se je letos nabrala tako zavidljiva serija ponovitev, da se lahko zgodi, da kakšna smer, ki je lani prinesla nazive najuspešnejših letos sploh ne bo omenjena. Doživeli smo celo vrsto ponovitev najtežjih smeri, ki jih delimo na opremljene s svedrovci in smeri s klasičnim varovanjem med katerimi pa včasih glede na izpostavljenost in obvezne težave težko potegnemo ločnico. Začelo se je s smerjo Via Italia 61 (IX+/-X, 470 m), sledile pa so Donnafugata (8a, 750 m), Akut (8a, 500 m), Camillotto Pellesier (X, 500 m), če pa dodamo še smer Never give up (VIII+/-IX, 500 m), Scalet-Biasin (XI, 500 m) in ponovitve bolj

standardnih smeri, kot so Švicarska smer (VIII+/-IX, 500 m), Da Pazzo vecchio pazzo (7c, 7b obv., 350 m), Perlen vor die Säue (-IX, 290 m) in La voci del coro (7c, 380 m) je slika v omenjenem gorovju vrhunska. Tudi tu so večino vzponov zakrivali perspektivni, med katerimi ponovno prednjači Krajnc, a so svoje pristavili tudi Debeljak, Lindič in izkušeni Grmovček, Blagus, Koren, Jakofčič. Tudi letos so Alpe poleti ostale skoraj nepopisan list papirja, saj bi z izjemo ponovitve Bonatijeve smeri (VIII+/-IX, 400 m) v Capucinu, Nero su Bianco (VIII+/-IX, 950 m) in Les intouchables (IX+, 250 m) le težko izpostavili ali našli kakšen vzpon.

Nekaj manj dobrih vzponov v Dolomiti in Alpah lahko pripišemo kar močni zasedbi alpinistov, ki so na plezanju po Maroku v visokih stenah Taghije preplezali vrsto zahtevnih prostih vzponov do težav -IX ter 7c.

Težko bi izpostavljali ženske vzpone, a prav na Aljaski so alpinistke preplezale dva dobra vzpona Goldfinger (IV/ 5.11a, 600 m) v The Stumpu in Dream in the spirit of Mugs (V/ 5.10c, 1000 m) v Eye Toothu.

Leto se je začelo obetavno z odličnim vzponom v smeri Tehuelche (VII+, A2, 1300m) v Fitz Royu. Potem pa sta odpadli dve planirani odpravi v Patagonijo in alpinisti so reševali odpravarsko bero z uspehi na povsem klasičnih toriščih alpinizma. A tudi tam se ni začelo najbolje. Najprej so v Meruju odnehali najbolj izkušeni alpinisti. Kasneje pa je starostno pestra družba Blagus-Lindič-Prezelj navdušila z vzponi na Baghiratije IV (D+, 1000 m), III (ED, 6b, M5, WI5, 1300 m) in II (ED+/-ABO, 6b+, M8, WI6+, A0, 1300 m) - vse tri po novih zahtevnih smereh.

Da sta alpinista s karakterjem pa sta v Nepal pokazala Bajde in Novak, saj sta po odhodu prijateljev vztrajala in bila nagrajena z dvema lepima vzponoma v Pharlapchi: Snotty gully (ED+/-M5+, WI5, 1000 m) in prvenstvena Kje si luna? (TD+/-do 5b, do 90°).

Žal se bomo tudi tega leta spomnili po tragični nesreči Franca Oderlapa na Manasluju in Filipa Benceta v domačem Storžiču. Oba preveč izkušena, oba tiha in polna akcije. Znala pa sta tudi, vsaj za nekatere, boleče vsekati.

Ob takih izgubah se vedno vprašam kako naprej. Še bolje in še več delati je samo ena plat medalje. Počasi si bo treba priti na jasno, da le skupaj, z nekaj prostovoljnega dela in z nekaj honorarnega dela, lahko poskrbimo, da se bodo izkušnje rodov pred nami preko nas pretakale zanamcem. To je naša največja prednost - majhnost, da skoraj vsak lahko dobitnika zlatega cepina sreča na ulici, v plezališču ali pod steno in si z njim izmenjuje izkušnje in skrka bogato znanje rodov.

Načelnik PZVA
Peter Mežnar

Luka Lindič (AO Celje-Matica) '88 najuspešnejši alpinist

datum rojstva: 16.5.1988 / alpinist od leta 2007

Luka Lindič pleza vsega skupaj 6 let. Prvih nekaj let je potrpežljivo zbiral kilometre v gorah v klasičnih smereh Kamniško Savinjskih in Julijskih alp. Lani je bil proglašen za najperspektivnejšega alpinista. Je alpinist za katerega se zdi, da stvari tečejo same od sebe in predvsem nevsiljivo in brez velikega trušča. Pozimi je nadaljeval s težkimi kombiniranimi smermi. Nekaj načrtov se pozimi ni izšlo. Zato paje še zgodaj spomladi navdušil z težkimi prostimi ponovitvami s klasičnim varovanjem v Paklenici, nadaljeval pa doma, v Dolomiti in Alpah. Vrhunec je dosegel na odpravi v Indijo, kjer so v Garwalu s soplezalci preplezali tri nove zahtevne smeri na Baghiratije IV, III in II. Zaradi umirjenega pristopa in velike zrelosti z gotovostjo stopa največjim dosežkom naproti.

- Bhagirathi 2 (6512 m): (ED+/ABO, 6b+, M8, WI6+, A0, 1300 m), PRV,
- Bhagirathi 3 (6454 m): (ED, 6b, M5, WI5, 1300 m), PRV,
- Bhagirathi 4 (~6200 m): (D+, 1000 m), PRV,
- Paklenica: Življenje (VIII, 250 m), 1.PP,
- Paklenica: Tango vertikal (VIII, 250 m), 1.PP,
- Travniki: Via Montura (VIII, 450 m) PRV,
- Paklenica: Mjesečina (7c+, 350 m),
- Punta Brendler: Nero su Bianco (7b, 950 m) 1.P.

* Rok Blagus (AO Ljubljana-Matica) nagrada za posebne dosežke

Ob solidnem športnoplezalnem nivoju vedno opravi kakšno dobro prosto ponovitev v gorah, letos se je po poškodbi dokončno vrnil tudi na odprarskem področju in skupaj s soplezalci preplezal tri nove smeri v Baghiratijah.

- Bhagirathi 2 (6512 m): (ED+/ABO, 6b+, M8, WI6+, A0, 1300 m), PRV,
- Bhagirathi 3 (6454 m): (ED, 6b, M5, WI5, 1300 m), PRV,
- Bhagirathi 4 (~6200 m): (D+, 1000 m), PRV,
- Dolomiti: Zahodna Cina: Akut (8a, 500 m),
- Triglav: Obraz Sfinge + Jugov steber (XI+, V, 1000 m),
- Cima Scotoni: Scotonata galactica (7b+, 450 m), NP.

* Andrej Grmovšek (AO Kozjak) nagrada za posebne dosežke

Andrej nas že dolga leta razvaja z odličnimi prostimi ponovitvami v gorah, tokrat je poleg znanih Dolomitov dodal še Maroko. Letos pa je temu dodal še najtežjo večraztežajev dolgo smer (M11). Z zlatimi črkami pa bi moral biti zapisan nov mejnik za slovenski alpinizem s prosto in na pogled preplezano smerjo No siesta (M8) v Grandess Jorasses.

- Alpe: Grandess Jorasses: No siesta (VI+, M8, AI5 1100 m), 2.PP, NP,

- Langentall: Illuminati (M11, WI6+, 170 m),
- Torre Trieste: Donnafugata (8a, 700 m),
- Tagojimt N'Tsouiant: Kozmična streha (-IX, 700 m),
- Trident du Tacul: Les intouchables (IX+, 450 m).

* Marko Lukič (AO Kozjak) nagrada za posebne dosežke

Marko nas prav tako že dolga leta razvaja z odličnimi prostimi ponovitvami v gorah. Letos pa je temu dodal še najtežjo večraztežajev dolgo smer (M11). Z zlatimi črkami pa bi moral biti zapisan nov mejnik za slovenski alpinizem s prosto in na pogled preplezano smerjo No siesta (M8) v Grandess Jorasses. Ob vsem tem pa še uspe razdajati svoj zdrav pogled na alpinizem

- Alpe: Grandess Jorasses: No siesta (VI+, M8, AI5 1100 m), 2.PP, NP,
- Langentall: Illuminati (M11, WI6+, 170 m).

*Marko Prezelj (AO Kamnik) nagrada za posebne dosežke

Kjer je Mark, uspeh ne more izostati. In gotovo je tudi v Indiji poskrbel, da so stvari tekle kot namazane, čeprav je imel v dveh mladcih zanesljive soplezalce. Tri nove smeri v Baghiratijah pa so tudi zanj lep dosežek.

- Bhagirathi 2 (6512 m): (ED+/ABO, 6b+, M8, WI6+, A0, 1300 m), PRV,
- Bhagirathi 3 (6454 m): (ED, 6b, M5, WI5, 1300 m), PRV,
- Bhagirathi 4 (~6200 m): (D+, 1000 m), PRV,
- Norveška – Lofoti: štiri prvenstvene smeri.

Dejan Koren (AO Vipava)

- Patagonija: Fitz Roy: Supercanalleta (80°, WI 4+, M6+, A2, 1700 m),
- Dolomiti: Piz Ciavazes: Via Italia 61 (8a (7c+), 470 m),
- Triglav: Obraz Sfinge (XI+, 150 m),
- Tofana di Rozes, Da Pazzo vecchio pazzo (7c, 7b obv., 350 m),
- Maroko, Visoki Atlas, Oujdad, Tour pour le club (7c, 7b obv., 280 m),
- Maroko, Visoki Atlas, Oujdad, Baraka (7b, 680 m), NP.

Maja Lobnik (AO TAM) najuspešnejša alpinistka

datum rojstva: 16.5.1988 / alpinist od leta 2009

Čeprav uradno alpinistka šele eno leto pa Maja aktivn pleza že vsaj 5 let. Pravzaprav jo mirno lahko proglasimo tudi za najbolj aktivno alpinistko/a, saj redno niza preko 100 vzponov na leto. Ne redko opravi zanimive povezovalne ture, predvsem pa uspe v zaporednih dnevih povezati tudi najdaljše ture V zadnjem letu je uspela dvigniti nivo prostega plezanja, tako da sedaj obvladuje spodnjo osmo stopnjo v gorah, predvsem pa je odlična smučarka. Letos ji je uspelo kar nekaj dobrih spustov izpostaviti pa moramo

vsaj Marinellijev ozebnik v Monte Rosi in Pallavicinijev ozebnik v Grosdglocknerju.

- Monte Rossa: Marinellijev ozebnik (V,S5, 2500 m),
- Visoke Ture: Grossglockner: Pallavicini (S5, V, 700 m),
- Mali Koritniški Mangrt: K2 Special-Mali močvirski duh (VI+/VII-, VI+, 800 m),
- Dolomiti: Marmolada: Via Gogna (VII/VII+, VI, 1150 m), v vodstvu,
- Dolomiti: Civetta: Philipp-Flamm (VII+/VI, 1180 m),
- Dolomiti: Zahodna Cina: Cassin-Ratti (-VIII/VIII, VI+, 550 m).

* Anastasija Davidova (AO Ljubljana-Matica) nagrada za posebne dosežke

Dobi za odlična vzpona na Aljaski in 1. mesto ženske na BigWall Speed Climbing v Paklenici

- Alaska: The Stump: Goldfinger (IV/ 5.11a, 600 m),
- Eye Tooth: Dream in the spirit of Mugs (V/ 5.10c, 1000 m),
- Dolomiti: Cima Piccola: Perlen vor die Saue (9-, 8-/8 obv. 310 m),
- Maltatal: Supermax (5-, 270 m),
- Squamish - The "Squaw": Birds of Prey + The Great Game (5.10b +5.10d, 6R),
- Paklenica: BigWall Speed Climbing: 1. mesto ženske.

* Monika Kambič (AO Kamnik) nagrada za posebne dosežke

Dobi za odlična vzpona na Aljaski in 1. mesto ženske na BigWall Speed Climbing v Paklenici

- Alaska: The Stump: Goldfinger (IV/ 5.11a, 600 m),
- Eye Tooth: Dream in the spirit of Mugs (V/ 5.10c, 1000 m),
- M.K. Mangart: Cozzolino - Leva izstopna var. (-VIII/VI-V, 800 m),
- Velika Cina: Comici Dimai (VII/VI, 500 m).
- Paklenica: BigWall Speed Climbing: 1. mesto ženske.

Tanja Grmovšek (AO Kozjak)

- Maroko: Visoki Atlas – Timrazine: Canyon apache (6c+, 355 m),
- Maroko: Visoki Atlas – Taoudjad: Au nom de la Reforme (6c, 340 m),
- Maroko: Visoki Atlas – Oujdad: Los Ratones Coloraos (6c+, 230 m),
- Maroko: Visoki Atlas – Timrazine: Diedre Pikort & Princess of Msmrir (6c&7a, 450 m),
- Mt. Blanc - Aig. Caree: Frendo Ravanel (M5, 500 m),
- Dolomiti: Tofana di Rozes: Mai molar (7a+, A0, 380 m),
- SP Val Daone 10. (finale), SaasFee 14. (polfinale), DP Vipava 1. mesto.

Luka Krajnc (AO Celje-Matica) '86 najperspektivnejši alpinist

datum rojstva: 12.9.1986 / alpinist od leta 2007

Luka Krajnc se z alpinizmom ukvarja 6 let. Za razliko od klubskega kolega je po športnoplezalnih začetkih ostal v tekmovalnih vodah in se dolgo poskušal na tekmah svetovnega pokala v lednem plezanju ob tem pa pridno treniral in plezal tudi večraztežajev dolge športne smeri. Vsa leta treninga so se mu zares prvič sešla šele letos in lahko govorimo da je Luka eksplodiral v vrhunskega alpinista za najtežje večraztežajev smeri. Serija njegovih vzponov je neverjetna: pet smeri z oceno 8a in več - od tega dve opremljeni s svedrovci tri pa s klasičnim varovanjem, tri večraztežajev kombinirane smeri z oceno M9 in Drujev Severni ozebnik ter veliko število smeri z ocenami do 7c v Pakenici, Dolomiti in Maroku. Če k vzponom prištejmo še počti (do 5.12d(IX)) z mini odprave v ZDA, postane jasno, da se Luka razvija v enega najbolj kompletnih skalnih plezalcev.

- Šite: Smer norcev (8a, 350 m), 3.PP
- Dolomiti: Piz Ciavazes: Via Italia 61 (8a , 470 m),
- Dolomiti: Torre Trieste: Donnafugata (8a, 750 m),
- Dolomiti: Zahodna Cina: Akut (8a, 500 m),
- Dolomiti: Velika Cina: Camillotto Pellesier (8b, 500 m),
- Dru: N coluir direct (VI, AI6+, M8, 700 m),
- Yosemite: Middle cathedral rock: Border country (5.12b, 450 m),
- Zion: Moonlight buttress (5.12d, 350 m),
- Tagojimt N'Tsouiant, Kozmična streha (VIII+/IX-, 700 m) PRV, NP,
- Še Nos in Reg. NW face v enem dnevu, druge PP v ZDA in drugje.

*Urban Novak (AO Kamnik) '86 nagrada za posebne dosežke

Dobi za vzpona v Himalaji, kjer je dokazal, da je iz pravega testa za himalajske dosežke in sta s soplezalcem vztrajala tudi po odhodu prijateljev in nato opravila dva dobra vzpona.

- Nepal – Khumbu: Pharilapcha, Snotty gully (ED+/M5+, WI5, 1000 m),
- Nepalska Him., Khumbu, Pharilapcha, V stena, Kje si luna? (TD+/do 5b, do 90°),
- Dolomiti: Zahodna Cina: Raz kortinških veric (VIII-/VIII, 500 m),
- Dolomiti: Torre Trieste: Carlesio Sandri (-VIII, 750 m),
- Alpe: Aig. Sans Nom: Direktna smer v S steni (V, 5+, 5b, 1000 m).

* Maja Apat (AO Slovenj Gradec) '86 nagrada za posebne dosežke

Dobi za odlična vzpona na Aljaski in 1. mesto ženske na BigWall Speed Climbing v Paklenici

- Alaska: The Stump: Goldfinger (IV/ 5.11a, 600 m),
- Eye Tooth: Dream in the spirit of Mugs (V/ 5.10c, 1000 m),
- Squamish - The »Squaw«: Birds of Prey + The Great Game (5.10b +5.10d, 6R),
- Paklenica: BigWall Speed Climbing: 1. mesto ženske.

Tadej Krišelj (AO Kamnik) '89

- Golarjeva peč: Orlovka smer (-VIII, 240 m),
- Skuta: Joška je njen svet (7b+, 280 m),
- Rzenik: Peklenska cedevita (VIII+/IX, 380 m),
- Dolomiti: Zahodna Cina: Raz kortinških veric (VIII-/VIII, 500 m),
- Dolomiti: Torre Trieste: Carlesio Sandri (-VIII, 750 m).